

P. Szűcs Julianna

Arany töpörtyű

Kérem, kóstolják meg töpörtyűnket!

Volt idő, amikor december közepe táján elegáns emelvény mögött ülhettem. A gazdaságért felelős munkatársak annak idején hét szép fehér borítékot csúsztottak eléem. A borítékokon nevek voltak, alattuk pedig a műfajok megnevezései. Líra. Próza. Képzőművészet. Kritika. Szociográfia. Tanulmány. Interjú. Volt egy nyolcadik boríték is. Címe is volt: A szerkesztőség különdíja. A borítékokban pénz volt természetesen. Nem sok, de annyi azért igen, hogy könnyítsen a karácsonyi bevásárláson, az esedékes adó befizetésén, vagy segítsen az életen egy picit, úgy általánosan.

Igaz persze, hogy a hét plusz egy borítékot az általunk fölkért neves szakemberek, az úgynevezett laudátorok, magyarul a méltatók fárasztó szemlézőmunka után és szerény díjazás ellenében adhatták át. Többségük itt van most is, sajnos ketten, ha akarnának, se tudnának eljönni – Bächer Ivánra és Békés Pálra kell itt emlékeznünk –, de az ő honoráriumaik idén éppúgy hiányoznak, mint ahogyan a fehér borítékokból sem jutott senkinek.

Maradt a töpörtyű.

Igazi ünnepek voltak ezek a hajdani rendezvények. Úgy éreztük, hogy a minket körülvevő kulturális, társadalmi és politikai világ méltányolja teljesítményünket, mi pedig méltányoljuk azt a világot, amely élni, lélegezni, publikálni hagy – és függetlenül az éppen adott kormány színétől, tónusától, stílusától –, korlátok nélkül engedi szabadon kifejezni gondolatainkat. Az utolsó boríték átadása után pedig szépen és minden büntudat nélkül megettük a gazdagon megrakott szendvicseket.

Kérem, egyenek most töpörtyűt!

Az értelmező szótár szerint a töpörtyű a zsír olvasztása során az apró darabokra vágott szalonnának vagy hájnak összezsugorodott, összetöpörödött maradványa. Boríték tehát nincs, szendvics sincs, és az a világ is lassan a múlté, amely engedi az effajta kulturális és kulináris ambíciókat érvényesülni. A hozzánk legközelebb álló irodalmi lap épp a minap jelentette meg utolsó számát. A velünk szintén egy irányba húzó internetes orgánum idén többször is leadta vészjelzéseit. Az egyetlen független rádió pedig kénytelen addig kalapozni, ameddig az utolsó kisnyugdíjas a tejeskávéjában is fontosabbnak tartott műsorszerkezet kedvéért az utolsó garasát is odaadja.

Kérem, fogyasszák töpörtyűnket, mert a töpörtyű finom!

Ad analogiam: Dávid legyőzi Góliátot, Hamupipókéét feleségül veszi a herceg, és egyébként pedig small is beautiful. Ha nem hiszik, tévednek. Nézzenek körül a standokon, vegyék kezükbe a merített papíron, tipográfiai díszekkel agyonterhelt színes-szagos, agyontámogatott MMA, NKA, azaz a NER által kistafírozott, hivatalos kultúrát propagáló orgá-

numokat. Olvassanak. Szívják tartalmukat tüdőre. Mélyüljenek el mondanivalójukban. A kommentárt önökre, a kitartó töpörtyűfogyasztókra bízom.

Az én tisztetem ezek után mi más lehetne, mint a köszönet. Köszönet azért, hogy üres boríték ide, nyomorúságos élet-halál harc oda, elmaradt közüzemi számlák ide, elmaradt munkatársi fizetések oda, minden hónapban és rendületlenül föl tudtunk mutatni hagyományos rovatszerkezetben, a megszokott minőségben és 128 oldalon egy folyóiratot, az általunk immár harmincegy éve szerkesztett *Mozgó Világ*ot. Úgy csináltunk, mintha odakint minden rendben volna. Mintha a szellem napvilága ragyogna be minden ház ablakán. Mintha a szorongás ismeretlen érzése lenne a „mindennek ellenére” támogató szponzoroknak, kuratóriumi tagoknak és munkatársaknak.

Lista következik, kicsit monoton, kicsit fárasztó, de mégis fölemelő. E nevek tulajdonosai azok, akik a fehér boríték esélye nélkül kiálltak idén műveikkel a sok kalandos évtizedet megérett lap mellett. Kategóriák szerint és szoros ábécében tehát.

Líra kategóriában: Beck Tamás, Bozók Ferenc, Búzás Huba, Darányi Sándor, Fúri Mária, G. István László, Háy János, Jenei Gyula, Jónás Tamás, Karádi Márton, Kiss Judit Ágnes, Kozma Tamás, Kőszeghy Anna, Kürti László, Markó Béla, Mező Ferenc, Mezősi Miklós, Miklya Zsolt, Murányi Zita, Müller Péter Sziámi, Nádasdy Ádám, Nyerges Gábor Ádám, Oláh András, Szabó Márton István, Szöllösi Mátyás, Tatár Sándor, Tokai András, Tornai József, Tóth Ervin, Tóth Imre, Turbuly Lilla és Várady Szabolcs teljesítménye gazdagíthatta a lapot.

4 *Próza kategóriában:* Beck Tamás, Cserna-Szabó András, Danyi Zoltán, Dragomán György, Egressy Zoltán, Gelányi Imre, Grecsó Krisztián, Herold Ágnes, Hidas Judit, Jászberényi Sándor, Magyar László András, Mán-Várhegyi Réka, Németh Ákos, Pente Barbara, Odze György, Alexandru Potcoava, Schreiber András, Szabó T. Anna és Tábori Zoltán munkáiban lelhattük örömeinket.

Képzőművészet kategóriában: Bán Mariann, Brückner János, Czigány Ákos, Erős Apolka, Felsmann István, Jagicza Patrícia, Jászberényi Sándor, László Melinda, Nemes Márton, Sóvári Melinda és Újházi Péter engedte műveit lapjainkon érvényesülni.

Kritika kategóriában: Almási Miklós, Csengery Kristóf, Fáy Miklós, Gyórfy Iván, Mélyi József, Pető Iván, Révész Sándor, Sándor Erzsébet és Takács Ferenc bizonyultak változatlanul kitartó kolumnistáknak.

Szociográfia és publicisztika kategóriában: Balla D. Károly, Dalos György, Dénes György, Lángh Júlia, Kende Éva, Kollár József, Lánosz Vera, Parászka Boróka, Tábori Zoltán és Végel László harcolt nem kis eredménnyel figyelmünkért.

Tanulmány és esszé kategóriában: Andor Mihály, Ara-Kovács Attila, Bass László, Bauer Tamás, Békesi László, Bócz Endre, Bozóki András, Csepeli György, Czene Gábor, Debreczeni József, Dessewffy Tibor, Erős Ferenc, Farkas Zoltán, Fischer Iván, Fleck Zoltán, Friss Róbert, Gábor György, Gárdonyi László, Gyurcsány Ferenc, Hiller István, Kende Péter, Magyar Bálint, Mihályi Péter, Niedermüller Péter, Kovács M. Mária, Markó Béla, M. Szilágyi Kinga, Ormos Mária, Radnóti András, Rényi

András, Révész Sándor, Rippl Zoltán, Romsics Ignác, Sárközy Tamás, Spiró György, Standeisky Éva, Sz. Bíró Zoltán, Szűts Miklós, Ungváry Rudolf, Várhegyi Éva, Vásárhelyi Mária és Vitányi Iván írásai készítették minket gondolkodásra.

Interjú kategóriában: Farkas Zoltán, J. Győri László, Nagy József, Pikó András, Rádai Eszter, Váradi Júlia és Vicsek Ferenc vitatkozott a felkért alanyokkal.

Külön köszönet illeti az interjúk és kerekasztal-beszélgetések résztvevőit, akik gyakran alkotó módon segítettek a lap munkáját. Tehát: Arakovács Attila, Enyedi Ildikó, György Péter, Gyurcsány Ferenc, Haraszti Miklós, Hont András, Karácsony Gergely, Karsai László, Király Júlia, Kolosi Tamás, Konok Péter, Konrád György, Krémer Ferenc, Kuncze Gábor, Kunhalmi Ágnes, Majtényi László, Marosi Ernő, Mellár Tamás, Molnár Csaba, Radnóti Sándor, Rényi András, Síklaki István, L. Simon László, Solt Katalin, Spiró György, Sz. Bíró Zoltán, Szigetvári Viktor, Tólas Péter, Ungváry Rudolf, Valki László és Vásárhelyi Mária fésülte tovább a nyersen kapott szövegeket.

Végül és nem utolsósorban személyesen én, a főszerkesztő tartozom ki-tüntetett köszönettel a lap munkatársainak, akik biztosan nem érdekből dolgoznak nálunk. Valami láthatatlan vonzalommal, személyes elkötelezettséggel, a pompeji strázsa makacs nyugalmával kellett rendelkezniük, hogy változatlanul kitartottak vállalásuk mellett. Háromszoros hurrá tehát Balogh Emerencia korrektornak, Barna Imre versrovatszerkesztőnek, Bogárdi Márta lapigazgatónak, Friss Róbert olvasószerkesztőnek, Kunert Éva tördelőszerkesztőnek, Mező Ferenc prózarovatszerkesztőnek, Wágner Anna leírónak, Nagy Zoltán jogászunknak, Papp Aranka gazdasági vezetőnek és Szabó Gabriella asszisztensünknek.

És még sok mindenkinek, akik olvasnak, támogatnak, szeretnek minket.

Itt állok, és másként nem tehetek, mint hogy azt mondjam: a főntebb felsoroltak valamennyien megérdemlik a szerkesztőség különdíját, az Arany Töpörtyűt.

Szűcs Attila munkái (39. o.)